

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2013. évi november hó 13. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

### **v é g z é s t :**

A másodfokú bíróság a rablás büntette és más bűncselekmény miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék B.652/2012/19. számú ítéletét azzal hagyja helyben, hogy a bűncselekmények helyes megnevezése rablás büntette (Btk.321.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont) és jármű önkényes elvételének büntette (Btk.327.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés).

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 3.810 (háromezer-nyolcszáztíz) forint bűnügyi költség megfizetésére

### **I n d o k o l á s**

A Kaposvári Törvényszék a 2013. évi május hó 16. napján kelt B.652/2012/19. számú ítéletével a vádlottat rablás büntette és jármű önkényes elvételének büntette miatt, mint különös visszaesőt 13 év fegyházra és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megszüntette a Fővárosi Bíróság 13.B.123/2005/18. számú ítéletéhez kapcsolódó feltételes szabadságot, megállapítva egyben azt, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, illetve 1.049.000 forintra vagyoneklobzást rendelt el.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést a büntetőjogi felelősség megállapítása miatt, felmentés érdekében.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjában írtakra - az iratok tartalma alapján mindössze azzal egészítette ki, hogy a vádlottat a Veszprémi Járásbíróság a 2013. évi június hó 27. napján kelt 5.B.1739/2012/22. számú határozatával rablás büntette miatt (nem jogerősen) 10 év fegyházra és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az ekként kiegészített tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a vádlott védekezésével szembenálló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

-----

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi előírásoknak megfelelően folytatta le, olyan széles körben, hogy a felmerülő ténybeli és jogi kérdésekben megnyugtatóan állást lehetett foglalni. Annak ellenére, hogy a ..... Takarékszövetkezet ....., .....utca 2. szám alatti fiókjában dolgozó pénzügyi alkalmazottak a vádlottban nem ismerték fel az arcát kendővel eltakaró elkövetőt. A kétséget kizáró bizonyossággal történő azonosítás azonban egészen más adatokon alapult.

Mindenekelőtt **tanú1** és **tanú2** vallomásán, annak előadásán, hogy a biztonsági kamera által rögzített felvételeken az általuk régebről ismert vádlott személye volt látható. Ugyanabban a ruházatban - famert, edzőcipőt és fekete kabátot viselve -, mint amelyben a cselekmény elkövetését megelőző napon **tanú1** lakásán megjelent.

Ismertté vált, hogy az 1.049.000 forint - élet, illetve a testi épség elleni közvetlen fenyegetés alkalmazásával történő - elvételét követően az elkövető **tanú3** takarékszövetkezeti dolgozó .....-..... forgalmi rendszámú gépkocsijával hagyta el a helyszínt, melyet rövid használat után a .....-es számú út .....i elágazójánál hátrahagyott. E gépkocsi sebességváltó karjáról és indítókulcsáról a nyomozó hatóság törletmintákat biztosított, olyan mennyiségben és minőségben, hogy azok alkalmasnak bizonyultak összehasonlító genetikai vizsgálat elvégzésére. Márpedig a törletminták genetikai profilja nagyfokú egyezőséget mutatott a vádlott bűnügyi nyilvántartásban tárolt DNS-profiljával, olyannyira, hogy a sebességváltó karon és az indítókulcsan maradt szennyeződés harmadik személytől való származásának a lehetősége szinte kizárható volt. (Annak várható esélye ugyanis, hogy egy másik személy is rendelkezhetett a bűnjelekből kimutatott genetikai tulajdonságok együttesével, az  $1:1,699 \times 10^{18}$  aránypárral volt kifejezhető.)

Ez a természettudományos megalapozottságú bizonyíték a vádlott védekezését önmagában is cáfolta.

Említésre méltó körülmény az is, hogy a balatonszepezdi őrizetbe vételkor a vádlottnál egy hozzávetőlegesen 15 cm nagyságú, műanyagból készült forgótáras pisztolyt és egy 30 cm pengehosszúságú vadásztőrt találtak. Éppen olyan eszközöket, melyeket - a takarékszövetkezeti alkalmazottak egybehangzó vallomása szerint - az elkövető is igénybe vett annak érdekében, hogy a követelésének nagyobb nyomatékot adjon.

Mindezekkel az adatokkal az elsőfokú bíróság is mélyrehatóan foglalkozott, az indokolási kötelezettségének, logikus érvek kifejtésével, messzemenően eleget tett.

A fentiek szerint - kizárólag a vádlott újabb, nem jogerős elítélésére vonatkozóan - kiegészített tényállás tehát megalapozott, így az a Be.352.§ (2) bekezdése értelmében irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

-----

E tényállásból az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére.

Következésképpen az ezt sérelmező fellebbezés eredménytelennek bizonyult.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a kihirdetését követően - a 2013. évi július hó 1. napján - új Büntető Törvénykönyv lépett hatályba, mely szükségessé tette a különböző rendelkezések egybevetését, az időbeli hatály kérdésének az ismételt vizsgálatát.

A Btk.365.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő (fegyveresen elkövetett) rablás büntetési tételének felső határa - a korábbi szabályozás tizenöt éves speciális maximumához képest - tíz évre csökkent. Ugyanakkor a Btk.89.§ (1) bekezdése a különös visszaesőkkel szemben lényegesen szigorúbb rendelkezéseket hozott, részben a generális maximum huszonöt évre történő felemelésével, részben pedig azzal, hogy halmazati büntetés esetén a Btk.81.§ (3) bekezdése szerinti (már felemelt) büntetési tételt kell a felével emelni.

A fentebb ismertetett új rendelkezések alapján a vádlottal szemben öt évtől huszonkettő év és hat hónapig terjedő szabadságvesztés kiszabására nyílna lehetőség. Összehasonlítva ezt az elkövetéskor irányadó öt évtől húsz évig terjedő büntetési tételkerettel, megállapítható, hogy a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből kizárt vádlott esetében az új büntető törvény szigorúbb elbírálást eredményezne. Ez okból tehát az elkövetéskor hatályos rendelkezéseket kellett alkalmazni, annak hangsúlyozásával, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében Büntető Törvénykönyvként megjelölt jogszabályon az 1978. évi IV. törvény értendő.

A cselekmények *minősítése* megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket befolyásoló tényezők feltárása és értékelése némileg pontatlanul történt meg. Az aszperáció elvének alkalmazása során - amikor tehát a büntetési tétel felső határa a felével emelkedik - a halmazat súlyosító körülményként történő figyelembe vétele a kétszeres értékelés tilalmába ütközne, ezért a másodfokú bíróság az erre történő utalást mellőzte. Helyesen az súlyosító, hogy a vádlottal szemben két oknál fogva is felemelt büntetési tételt kellett alkalmazni (1978. évi IV. törvény 85.§ (3) bekezdés és 97.§ (1) bekezdés).

E pontosítás ellenére is helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a feltételes szabadság hatálya alatt nagy tárgyi súlyú bűncselekményeket elkövető vádlottal

szemben a középértéket némileg meghaladó tartamú szabadságvesztést és - ahhoz igazodóan - tíz év közügyektől eltiltást szabott ki. Az 1978. évi IV. törvény 37.§-ában írt célok eléréséhez azok alkalmazása szükséges, eltúlzottan szigorúnak egyik sem tekinthető.

Ezért az enyhítésük szóba sem kerülhetett.

Törvényesek voltak az egyéb rendelkezések is. A bűncselekmények bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61. Büntető Kollégiumi vélemény 1. pontja értelmében azonban a bűncselekményt a Különös Rész szerinti alcímmel kell megjelölni, zárójelben feltüntetve a törvényi tényállás diszpozícióját. Ezért a másodfokú bíróság a Be.371.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyta helyben, hogy a bűncselekmények helyes *megnevezése* rablás büntette (Btk.321.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont) és jármű önkényes elvételének büntette (Btk.327.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés).

A bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapul.

P é c s, 2013. november 13.

Dr.Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék B.652/2012/19. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.288/2013/8. számú végzése folytán a 2013. évi november hó 13. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Tóth Sándor s.k.  
a tanács elnöke